

[Aksel Larsen.]

Overtaget ogsaa i Venstre, Gang paa Gang at aftvinge Regeringen Indrømmelser, som man ikke skulde have anset det for muligt for denne Regering at give. Derfor har man Lov til paa Forhaand at sige, at man maa tvivle om, at Regeringens Evne til at sætte haardt imod haardt ogsaa staar Maal med de store og tilsyneladende trygge Ord, der udtales i den socialdemokratiske Presse.

Vi Kommuniste har ved adskillige Lejligheder og sidst, dengang man her behandlede Udligningsloven, sagt, at det, Regeringen skulde have gjort i Stedet for at gennemføre sin hidtidige Tilskudspolitik over for Landbruget, det var at føre en antikapitalistisk Landbrugspolitik, der tog Sigte paa at sætte Landbrugets Udgifter ned. Hvis det var sket, vilde der ikke være saa forfærdelig meget at rumle med derude. Saa kunde naturligvis Godsejere og Proprietærer og dermed ligesindede og lige stillede fortsat forlange Kronen skaaet ned til et Minimum og forlange Priserne sat himmelhøjt i Vejret paa det indenlandske Marked, men de vilde ikke faa den Massebasis blandt Landbrugerne, som kunde sætte dem i Stand til at gennemtvinge dette Krav.

Regeringen har ikke villet føre den rigtige Politik. Derfor befinder Regeringen sig i en uhyre vanskelig Situation, og derfor kan det være, at Danmarks Arbejderklasse kan komme til at undgælde i større eller mindre Grad for den forkerte, ja, ligefrem taabelige Politik, Regeringen har ført.

Jeg kan ikke udtale mig om, hvad Resultat man kohandler sig til Rette med i det Udvalg, der antagelig skal nedsættes til Behandling af Valutaloven. Jeg er klar over, at dette Udvalg i mindre Grad kommer til at beskæftige sig med det, der foreligger til Behandling, nemlig Spørgsmaalet om selve Valutasytemets Opretholdelse eller ikke, men i højere Grad kommer til at beskæftige sig med Spørgsmaalet om Valutakursen og hvad dermed staar i Forbindelse. Jeg vil have Lov til at sige, at hvis Regeringen vil springe fra, hvis Regeringen vil forsøge paa at ændre sin Politik til det rigtige, hvis Regeringen vil lytte ikke blot til de Advarsler, vi har fremsat, men ogsaa til de Advarsler, der omtrent enslydende med vore er fremsat fra Arbejdernes Erhvervsraads Side, saa er det i den ellefte Time. Jeg vil haabe, at Regeringen indser dette. Regeringen maa gøre sig klart, at der ikke er saa langt igen, inden det bliver for sent.

Aage Henriksen: Der er en vis Forskel paa, om man bruger en Kniv til at stikke en arbejdsløs Mand ned med, eller man bruger den til en Operation, hvorved hans Arbejdsfærdighed forbedres. Det samme gælder for selve Begrebet Valutacentral, som teoretisk godt kunde have været anvendt til at fremme vort Erhvervsliv, men som kun har været brugt til at fremme Kapitalinteresser og Regeringens Socialiseringsbestræbelser.

Da man maa forvente, at Valutacentralen fortsat vil blive brugt over for Erhvervslivet, som den har været brugt hidtil, kan vi ikke medvirke til dens Opretholdelse i dens nuværende Form. Men først og fremmest maa vi dog gøre vor Indsigelse gældende over for det skandaløse Forhold, at Importtilladelserne bruges som Handelsobjekt, idet vi gør opmærksom paa, at Værdierne herved fordyres til Skade for det sunde Erhvervsliv, som Valutacentralen skulde fremme, men som den i Virkeligheden har skadet, til Fordel for Spekulationen. Naar Forholdene er saa grelle, at man kan nævne Eksempler paa, at Valutaattester er givet som Haandpant for kontant Laan, kan enhver vel se, hvor galt det er fat.

Vi haaber derfor, at i hvert Fald dette Forhold maa blive ændret, hvis der ikke skulde være et Flertal for, at Loven faldt bort.

Christmas Møller: Hvis jeg meget kortfattet skulde angive, hvorledes man i Øjeblikket maatte se paa dette Lands økonomiske Stilling, tror jeg ikke, jeg kan gøre det paa en bedre og mere letfattelig Maade end ved at nævne Udviklingen for Pristallet for Import- og Eksportvarer.

Hvis vi ser paa Udviklingen for disse to Grupper af Varer, vil vi se, at Pristallet for Eksportvarerne — altsaa den Gruppe af Varer, som vi lever af her i Landet — i Oktober 1938 var 113, at det derefter i Juli 1939 gik ned til 108, steg en Smule i August inden Krigen til 110, for i Oktober 1939 at være 117. En Stigning for vore Eksportvarer paa 6 pCt. Ser vi paa Pristallet for vore Importvarer, vil vi se, at det i Oktober 1938 var 111, altsaa en Smule under Eksportvarepristallet, hvilket angav de relativt tilfredsstillende Tider, vi var ved at komme ind i da. Med en Smule Stigning i Juli, holdende Stillingen i August, steg det i September—Oktober meget voldsomt, indtil det i Oktober var 150 — altsaa en Stigning paa 35 Points; hvis vi regner med Augusttallet fra før Krigen: ca. 30 pCt. Jeg